

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/149/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614208583
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7614208583.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci navrhovateľky: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., R. XX, právne zastúpenej JUDr. Danicou Holkovou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Hviezdoslavova 7 proti odporcovi: Š. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., R. XX, právne zastúpenom JUDr. Františkom Pitoňákom, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Štefánikovo námestie 5, o určenie vyživovacej povinnosti takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke dlžné výživné za obdobie od 14.5.2014 do 31.7.2015 vo výške 945,- Eur v lehote do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Účastníkom súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.5.2014 domáhala určenia vyživovacej povinnosti zo strany odporcu vo výške 400,- eur mesačne počnúc dňom podania návrhu.

Vo veci tunajší súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 9C/149/2014-76 dňa 12.9.2014 tak, že zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 220,- eur mesačne od 14.5.2014, ktoré je povinný platiť vždy k 15-temu dňu v mesiaci k rukám navrhovateľky vopred. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Dlžné výživné od odporcu pre navrhovateľku za obdobie od 14.5.2014 do 30.9.2014 vo výške 1 100,- eur povolil odporcovi zaplatiť navrhovateľke v mesačných splátkach po 80,- eur splatných spolu s bežným výživným počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku do zaplatenia pod následkami straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Uvedený rozsudok bol zmenený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Co/73/2014-98 zo dňa 28.5.2015 v napadnutom vyhovujúcom výroku o určení výživného tak, že odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky 150,- eur mesačne od 14.5.2014 do budúca, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. V prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý. Odvolací súd zrušil rozsudok tunajšieho súdu vo výroku o dlžnom výživnom, ako aj trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie.

Navrhovateľka sa na pojednávanie nedostavila, jej neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila právna zástupkyňa navrhovateľky. Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti navrhovateľky. Právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že odporca za obdobie od 14.5.2014 uhradil navrhovateľke výživné vo výške spolu 1 230,- eur.

Odporca súhlasil s tým, že na výživu navrhovateľky od mája 2014 prispel sumou 1 230,- eur. Inou formou na výživu navrhovateľky za uvedené obdobie neprispieval. Dlžné výživné pre navrhovateľku bol ochotný vyrovnať v splátkach v maximálnej výške po 70,- eur mesačne. Poukázal na to, že v novembri 2014 ukončil podnikanie a následne bol evidovaný ako nezamestnaný, jeho príjmom boli len dávky v nezamestnanosti vo výške cca 210,- eur mesačne. Od 15.4.2015 je opätovne držiteľom Živnostenského oprávnenia s predmetom podnikania kamenárstvo.

Súd vykonal dokazovanie, vypočul odporcu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Odporca uhradil v prospech navrhovateľky výživné za obdobie mesiacov október 2014 až jún 2015 výživné vo výške po 120,- eur mesačne a v mesiaci júl 2015 uhradil výživné vo výške 150,- eur. Spolu tak zaplatil výživné vo výške 1 230,- eur.

Ku dňu 30.11.2014 odporca ukončil podnikanie. V období od 30.11.2014 bol vedený ako uchádzač o zamestnanie. V súčasnej dobe a to od 15.4.2015 odporca podniká na základe Osvedčenia o živnostenskom oprávnení s predmetom podnikania kamenárstvo.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 3, 4, 5 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Co/73/2014-98 zo dňa 28.5.2015, ktorým bol odporca zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 150,- eur mesačne počnúc od 14.5.2014 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.6.2015. Predmetom tohto konania po rozhodnutí odvolacieho súdu bolo už len rozhodovanie o dlžnom výživnom zo strany odporcu pre navrhovateľku za obdobie od 14.5.2014 doposiaľ.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že odporca za obdobie od 14.5.2014 do rozhodovania súdu prispel na výživu navrhovateľky sumou 1 230,- eur. Výživné bolo určené vo výške po 150,- eur mesačne a teda mal na výživu navrhovateľky v uvedenom období zaplatiť sumu 2 175,- eur (od 14.5.2015 do 31.5.2014 sumu 75,- eur plus 14 mesiacov po 150,- eur). Dlh na výživnom zo strany odporcu pre navrhovateľku za obdobie od 14.5.2014 do 31.7.2015 tak predstavuje sumu 945,- eur (2 175,- eur mínus 1 230,- eur). Odporca požiadal o povolenie zaplatiť predmetné dlžné výživné v splátkach. Z jeho strany však nebol preukázaný jeho terajší príjem, pričom od apríla 2015 podniká na základe živnostenského oprávnenia. Z uvedeného dôvodu splátky odporcovi povolené neboli. Súd však poukazujúc na ustanovenie § 160 ods. 1 O.s.p. povolil odporcovi zaplatiť dlžné výživné navrhovateľke v dlhšej lehote a to lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku z dôvodu, že ide o pomerné vysokú sumu, ktorú je povinný odporca uhradiť mimo bežného výživného. Lehotu 60-tich dní súd považuje za dostatočnú na zabezpečenie sumy 945,- eur a jej úhradu v prospech navrhovateľky.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Obaja účastníci mali v konaní len čiastočný úspech a preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Zb. v znení neskorších predpisov. Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, môže podať návrh aj na súdny výkon rozhodnutia.